

РЕШЕНИЕ

№ 161

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 10.02.2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на пети февруари през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 15 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция за Национален строителен контрол против решение № 974 от 23.10.2013 г. на Районен съд–Перник, постановено по НАХД № 1103 по описа на съда за 2013г..

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление № Пк-6-ДНСК-41 от 28.06.2013г. на зам.-началника на Дирекция за Национален строителен контрол, издадено срещу “****”ЕООД, гр. Перник за нарушение по чл. 148, ал. 1 от ЗУТ, за което на основание чл. 237, ал. 1, т. 1 от ЗУТ му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 8 000 (хиляда) лв..

В касационната жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно. Излагат се доводи, че районният съд неправилно е приел, че в производството по налагане на административно наказание са допуснати съществени процесуални пропуски при съставяне на акта. По същество на спора касаторът поддържа, че вмененото нарушение е безспорно установено, като събраните в първоинстанционното производство гласни и писмени доказателства го доказват. На посочените основания от касационната инстанция се иска да отмени атакувания съдебен акт и по същество да потвърди процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касаторът не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – “****”ЕООД, редовно призован не изпраща представител.

Участваият по делото представител на Окръжна прокуратура-Перник, дава заключение, че жалбата е неоснователна и атакуваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд-Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е родово и местно подсъден на Районен съд–Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Районен съд–Перник, въз основа на представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства е намерил, че образуваното административно наказателно производство страда от съществени процесуални пороци, които не могат да бъдат санирани. Актът за установяване на административно нарушение е съставен в отсъствие на нарушител без да е спазена процедурата по чл. 40, ал. 2 от ЗАНН и в нарушение на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. За да постанови обжалваното решение и да отмени процесното наказателно постановление районният съд е приел, че в хода на производството по налагане на административно наказание са допуснати съществени процесуални нарушения, които са довели до незаконосъобразност на издаденото НП и са основание за неговата отмяна. При това фактическо положение е приел, че не е обходимо да изследва в цялост съществото на спора дали е извършено административно нарушение, дали то нарушава установения ред на държавното управление, от кого е извършено и наложената санкция дали кореспондира с относимата правна норма.

Административен съд – Перник намира изводите на първата съдебна инстанция за правилни и в този смисъл жалбата неоснователна. Атакуваният правораздавателен акт не страда от посочените от касатора пороци.

Същественото в административнонаказателното производство е да се установи има ли административно нарушение, извършено ли е то от лицето, посочено като нарушител и дали това лице го е извършило виновно. Същевременно обаче, следва да бъдат спазени и всички изисквания относно процедурата по съставяне на акта и издаване на наказателно постановление. Неспазването на императивни процесуални изисквания обосновава отмяната на НП като незаконосъобразно.

Настоящата инстанция споделя изложените в атакувания акт доводи касателно наличието на съществени процесуални нарушения, допуснати в хода на административно наказателното производство, които в своята съвкупност водят до незаконосъобразност на издаденото НП. Съгласно чл. 36, ал. 1 от ЗАНН административнонаказателно производство се образува със съставяне на акт за установяване на извършеното административно нарушение, като разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН визира задължителните реквизити, които същият следва да съдържа. На първо място началото на административно наказателно производство се поставя със съставяне на акт за установяване на административно нарушение и най-важното е, АУАН да бъде съобразен с изискванията на закона. Същият следва да бъде съставен в писмена форма и да съдържа предвидените в чл. 42 от ЗАНН реквизити. Освен тези реквизити, следва да се обърне внимание на още едно важно изискване и то е свързано с подписването на акта за установяване на административно нарушение. Едва след като приключи съставянето на АУАН с подписването му от съставителя за него възниква процесуалното задължение да го предяви на нарушителя за запознаване. Принципно, това е "завършекът" на формата на акта. Изискванията в това отношение са актът да бъде подписан от неговия съставител, поне от един от свидетелите и от нарушителя, съгласно чл. 42, ал. 1 от ЗАНН. Подписите на посочените субекти нямат еднакво процесуално значение. На съдбата на акта биха могли да се отразят само подписите на актосъставителя и на нарушителя. Липсата им прави акта недействителен от процесуална гледна точка и производството не следва да се счита за образувано, тъй

като на практика не се поддържа обвинение. Казуса е точно такъв. Актосъставителят не е подписал акта за установяване на административно нарушение, с оглед на което правилно въззивният съд е констатиран нарушение на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН.

Другата категория констатирани от въззивния съд съществени процесуални нарушения се отнасят до приложното поле на чл. 40 от ЗАНН. Съгласно чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на нарушителя, като изключенията от този принцип са регламентирани в ал. 2 на посочената норма. В случая няма данни АУАН да е съставен в изпълнение на процедурата по чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Изпълнението на разпоредбата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН гарантира правото на защита на нарушителя, защото същият следва непосредствено да възприема действията на актосъставителя и свидетелите и посочените в акта обстоятелства. След като административно-наказващият орган не е изпълнил стриктно тези изисквания, то се е стигнало до ограничаване правото на защита на административно-наказаното лице. Тези нарушения, доколкото обективно са довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, са от категорията на съществените такива, опорочаващи изцяло производството по реализиране на административно-наказателната отговорност и като такива са абсолютно и достатъчно основание за отмяна на наказателното постановление, като незаконосъобразно.

Касационната инстанция приема, че обсъдените по-горе процесуални нарушения са съществени, тъй като се нарушени императивни законови разпоредби, създадени във връзка с правилното и законосъобразно протичане на административнонаказателното производство, което от друга страна не дава възможност за осъществяване на съдебен контрол относно законосъобразността и правилността на самото наказателно постановление по същество.

С оглед на изложеното обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо, правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила, а жалбата отхвърлена поради липса на основания за касиране.

Мотивиран от изложеното и на основание 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник.

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 974 от 23.10.2013 г. на Районен съд Перник, постановено по НАХД № 1103 по описа на съда за 2013г., с което е отменено наказателно постановление № Пк-6-ДНСК-41 от 28.06.2013г. на зам.-началника на Дирекция за Национален строителен контрол издадено срещу “***”ЕООД, гр. Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/